

Jerusalem bereder sig på fest

Alt er rede til bryllup. Kun brudefolkene mangler. Her en bryllupsbaldakin på kibbutz-hotellet Ramat Rachel mellem Jerusalem og Betlehem.

Det jødiske nytår falder i år den 25. september. Dermed begynder et nyt jødisk år, nemlig 5756. Det markeres ikke blot ved et festfyrværkeri. Hermed indledes nemlig »Jerusalem år 3000« og dermed en række festligheder til at markere, at det er 3000 år siden, kong David erobrede Jerusalem.

Som kristne vil vi gerne være med til at fejre »Jerusalem 3000«. Vi vil gerne være med til at sende signaler til det jødiske folk om slægtskab. På grund af kong David, og ikke mindst på grund af Davidssønnen, Jesus af Nazaret.

Ingen kan tale om David uden at nævne Jerusalem. Og man kan ikke tale om Jerusalem uden at nævne David. Om Jesus kan man heller ikke tale uden at nævne David. Derimod kan jøder tale om David uden at nævne Jesus!

Når man har med Israelsmission at gøre, går man et skridt længere end bare at tale om slægtskab med jøderne. Man vover også at sige, at Jesus er Davids herre. Tør man af bare venlighed ikke tale om Jesus, der er kong Davids herre, taler man mindre tydeligt end jøden Jesus og de første Jesus-troende jøder i Jerusalems gader for

snart 2000 år siden.

Der er noget at fejre og mindes. De løfter, som Gud gav til kong David, har i Davidssønnen Jesus fundet deres opfyldelse.

På fotoet ses en baldakin, der er sat op til bryllup i Jerusalem. Den minder om Jesu kald til bryllupsfest. Alt er rede til bryllup for Israel med dets Messias. Han hedder Jesus.

Israelsmission har som formål, at gentage denne indbydelse fra Davidssønnen Jesus til Israels folk.

I oktober-nummeret af avisen fortæller vi mere om »Jerusalem 3000«.

kk-h

Berufsverbot i Israel?

Læserbrev i *The Jerusalem Post* af Kai Kjær-Hansen:

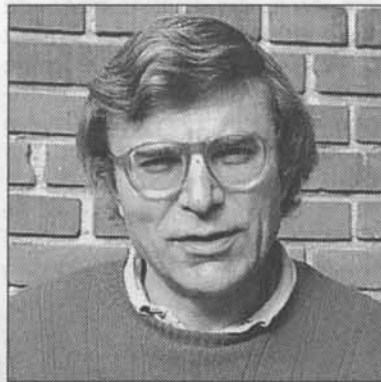
Som dansk kristen og teolog på studieorlov i Jerusalem har jeg ladet mig udfordre af Torah Mitzvah-bevægelsens grundlægger, Mordechai Israels metoder. Jeg kunne tænke mig at tilføje følgende til artiklen »Mission Umulig?«, foregivende at jeg var en antisemit i Danmark og anvendte hr. Israels metoder og sprogbrug:

Sammen med 120 andre mennesker laver jeg lyd- og videobånd med jøder, især danskere der er konverteret til

jødedommen. Jeg adviserer alle naboerne om, at NN er jøde, og lægger breve om dette i deres postkasser.

Ved flere lejligheder er jeg gået til NN's arbejdsgiver og bedt ham om at fyre jøden. Jeg fortalte ham, at der ellers ville blive protester uden for hans butik – hvorpå han fyrede jøden.

Vi har været uhyre effektive, og vi afslutter aldrig en journal, vi har om en jøde. De vil alle blive bragt frem i lyset,

så retfærdigheden kan ske fyldest. Vi er i færd med at lave et kartotek over jøder i Danmark.

Nu er jeg imidlertid ikke

Mordechai Israel. Hvis jeg i mit land handlede, som han gjorde, ville jeg blive stillet for retten. I mit land er det strafbart at fyre mennesker af religiøse grunde. Er det virkelig tilladt i Israel, det eneste demokratiske land i Melle-møsten? Og er det efter israelsk lov tilladt, sådan som Mordechai Israel gør, at opildne en arbejdsgiver til at fyre en ansat af religiøse grunde? Og selv om det skulle være inden for lovens rammer, er det så i overensstemmelse med ånden i uafhængigheds-erklæringen?